

ƙ ranju puſcžina ſo wupſcheſtrěwa, a ƙ wjecžoru morjo ſchumi a ƙ połonju Jordan ſwoje ſwětke žołmy khowa do cžěmneho, mjelcžazeho morweho morja, tam bydleſche Boži lud. A taƙ dołho hačž tam bydleſche jaƙo duchowne kraleſtwo, mějeſche prawo na wuſłyſchenju ſwojich woporow a próſtwow po tym ſlubjenju.

Taƙ, lubowani, je hiſhcže dženſa ſažožene wot teho Knjeſa duchowne kraleſtwo, tiž ſo wupſcheſčžera wot puſcžinow ſemſkich ƙ rěkam žohnowanja a ƙ tym horam, ſ wotkež nam pomoz pſchińdže, hačž ƙ temu ſchleńcžanemu morju wěcžnoſcže. A Iſrael noweho ſluba ſpěwa:

Ja běch to prawo ſhubił
 A twojemu kraleſtwu,
 Ty paƙ ſy ſ hnadu ſlubil,
 Mi pomhacž ƙ žiwjenju!

A jaſo tu rěka: Taƙ dołho hačž budžeſch ſtaw tuteho kraleſtwa, maſch prawo na wuſłyſchenju twojich woporow a próſtwow po tym ſlubjenju.

Tón knjeſ tuteho kraleſtwa je to hnydom tym přěnim prajił, kotrychž bě do teho ſameho dobył, ſwojim lubym wučžobnikam, a rjeł: „Sa cžož wy teho Wótza proſyčž budžecže w mojim mjenje, to budže wón wam dacž.“ (Jan. 16, 23.) A wón je to wſchitkim kralowſkim ſtawam ſwojeho raja wobtwjerdził hačž do nětka. Taƙ ty pytnjeſch, ſo je twoja próſtwa, kaž pobožny Schryſať praji, „brón kſcheſčžijanskeho rycžerja, wyruch kſcheſčžijanskeho měſchnika, ſamóženje kſcheſčžijanskeho подроžnika w Božim kraleſtwje“. A ty dyrbiſch ſebi teho wěſty byčž: ja wěm, ſo mój Knjeſ chze, ſo bych to měł a wužiwał, ſchtož mi jaƙo ſtawej ſwjateho luda je trěbne a pſchiſłyſchaze. Haj, ja wěm, „ſo ja dyrbjju wěſty byčž, ſo tajke próſtwy